

30 Μαΐου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ Χ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.

Καθ' ων η αίτηση,

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 780/86, 66/87, 71/87)

Ακύρωση Διοικητικής Πράξεως — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση —
Αρχές που διέπουν επανεξέταση.

Ακύρωση Διοικητικής Πράξεως — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση —
Προαγωγή Δημοσίων Υπαλλήλων — Λόγος ακυρώσεως αοριστία των
πρακτικών, ένεκα της οποίας το Δικαστήριο δεν μπορούσε να διαπι- 5
στώσει τη σύνθεση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας — Δεν πρόκει-
ται για παράβαση ουσιώδους τύπου — Υποχρεωτική η εξ υπαρχής επα-
νεξέταση χωρίς προδέσμευση από οποιοδήποτε μέρος της αιτιολογίας
απόφασης. 10

Ακύρωση Διοικητικής Πράξεως — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση —
Προαγωγή Δημοσίων Υπαλλήλων — Λόγος ακυρώσεως αοριστία των
πρακτικών, ένεκα της οποίας το δικαστήριο δεν μπορούσε να διαπι-
στώσει τη σύνθεση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας — Αλλαγή εν 15
τω μεταξύ στη σύνθεση της Επιτροπής — Κακώς η Επιτροπή συνε-
δρίασε μόνο με τα μέλη, που ήταν και μέλη κατά το χρόνο λήψης της επί-
δικης απόφασης — Η αξιολόγηση της συνέντευξης των υποψηφίων από
την Ε.Δ.Υ. δεν αποτελεί στοιχείο του φακέλου, που μπορεί να ληφθεί
υπόψη κατά την επανεξέταση, αλλ' απλώς στοιχείο κρίσεως, που εξα- 20
φανίζεται μαζί με την ακύρωση.

Στις 23 Απριλίου, 1982, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πλήρωσε οκτώ θέσεις και διόρισε τα οκτώ ενδιαφερόμενα μέρη στην Προσφυγή Αρ. 780/86 στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε τις εν λόγω προαγωγές "για ένα και μοναδικό λόγο, συγκεκριμένα, την ασάφεια ή αμφιβολία ως προς τη σύνθεση της Ε.Δ.Υ. κατά την ημέρα λήψης της απόφασης στις 23.4.82".

10 Η έρευνα που έγινε μετά την ακυρωτική απόφαση, κατέδειξε ότι η αβεβαιότητα που προέκυψε ως προς τη σύνθεση της Επιτροπής στις 23.4.82, οφειλόταν σε λάθος που έγινε στην ετοιμασία των πρακτικών.

15 Στο μεταξύ, στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ 23.4.82 και της έκδοσης της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 30.4.86, άλλαξε η σύνθεση της Ε.Δ.Υ. με την αντικατάσταση δύο από τα πέντε μέλη της Επιτροπής.

20 Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας γνωμάτευσε ότι ο λόγος ακυρώσεως ουσιστά παράλειψη τήρησης ουσιαστούς τύπου και συμβούλευσε την Ε.Δ.Υ.,

25 "(α) να επιληφθεί του θέματος εκ νέου με τριμελή σύνθεση, αποτελούμενη από τα τρία από τα πέντε μέλη της Επιτροπής που είχαν πάρει την πρώτη απόφαση, και

(β) να επαναλάβει την απόφαση της 23.4.82, στηριζόμενη στα δεδομένα του χρόνου εκείνου χωρίς νέα αξιολόγηση των υποψηφίων".

30 Η Ε.Δ.Υ. ακολούθησε τη συμβουλή.

Τα δεδομένα εκείνα περιελάμβαναν, εκτός από τα υπηρεσιακά στοιχεία, και τις εντυπώσεις που συναποκόμισαν τα μέλη από τις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων.

35 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας τις επίδικες προαγωγές, απεφίτισε:

40 "(α) Η διαπίστωση του κ. Λουκαΐδη ότι η απόφαση ακυρώθηκε λόγω παράλειψης τήρησης ουσιαστούς τύπου είναι εσφαλμένη. Επειδή υπήρχε αμφιβολία ως προς τη σύνθεση του σώματος που έλαβε την απόφαση, η απόφαση ακυρώθηκε στο σύνολο της, βάσει των

διατάξεων του Άρθρου 146.4 του Συντάγματος, καθιστώντας επιτακτική -

- (i) την εξαφάνιση της πράξης που είχε ακυρωθεί και των αποτελεσμάτων της, και 5
- (ii) την επανεξέταση του θέματος χωρίς καμιά αναφορά ή προ-δέσμευση από την προηγούμενη απόφαση του αρμοδίου διοικητικού οργάνου. 10
- (β) Το πλαίσιο των εξουσιών της Ε.Δ.Υ. στο στάδιο της επανεξέτασης, σε συνάρτηση με τα στοιχεία τα οποία μπορεί νόμιμα να λάβει υπόψη της εξετάστηκαν από την Ολομέλεια στην υπόθεση **Republic v. Safirides**, όπου αναφέρεται ότι "With the annulment of the first decision, not only the decision itself but the reasons founding it were swept aside". 15
- (γ) Η αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή, είτε στο πλαίσιο της συνέντευξης ή σε οποιοδήποτε άλλο σημείο, δεν αποτελεί μέρος του πραγματικού καθεστώτος που λαμβάνεται υπόψη στην επανεξέταση, αλλά μέρος της κρίσης της Επιτροπής, η οποία εξαφανίζεται με την ακύρωση. 20
- (δ) Το άρθρο 125 του Συντάγματος και ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν. 33/67) ορίζουν ότι διορισμοί και προαγωγές στη Δημοσία Υπηρεσία διενεργούνται από την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας. Η Ε.Δ.Υ. είναι συλλογικό όργανο το οποίο απαρτίζεται από το σύνολο των μελών της, εκτός όπου συντρέχει απο-χρών λόγος, που να δικαιολογεί τη μη συμμετοχή ή εξαίρεση οποιουδήποτε από τα μέλη της. Ενεργώντας υπό το κράτος νομικής πλάνης ως προς τη σύνθεση του σώματος, μόνο τρία από τα πέντε μέλη της Επιτροπής συμμετείχαν στη λήψη της επίδικης απόφασης. Οι λόγοι για τους οποίους δεν ετελήθη της επανεξέτασης η Ολομέλεια της Επιτροπής ήταν νομικά ασφαλισμένοι". 25

35

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Markides and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1699,

40

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,

- Tornaris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1292,
- Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391,
- 5 *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163,
- Paschahs v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1897,
- Haris v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 147,
- 10 *Mytides v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 737,
- Vivardi v. The Vines Products Council* (1969) 3 C.L.R. 486,
- 15 *Republic v. Christodoulides and Others* (1988) 3 C.L.R. 1910.

Προσφυγές.

- 20 Προσφυγές εναντίον του διορισμού, μετά από επανεξέταση, των ενδιαφερομένων μερών στη θέση του Ανωτάτου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης μετά την ακυρωτική απόφαση (Προσφ. Αρ. 315/82 κ.ά.) εναντίον του διορισμού τους για τυπικούς και ουσιαστικούς λόγους, λόγω παράλειψης της Ε.Δ.Υ. να προβεί σε ουσιαστική επανεξέταση της πλήρωσης
- 25 των εν λόγω θέσεων, κακής ή πλημμελούς σύνθεσης της Επιτροπής κατά την επανεξέταση και κατάχρησης ή υπέρβασης εξουσίας που προκύπτει από το διορισμό δύο μη προσοντούχων υποψηφίων των Α. Φυσεντζίδα και Κ. Τριανταφυλλίδη.
- 30 *Κ. Λοϊζου*, για τον Αιτητή στην 780/86.
- Αιμ. Λεμονάρης*, για τον Αιτητή στην 66/87.
- Α. Μαρκίδης*, για τον Αιτητή στην 71/87.
- 35 *Ν. Χαράλαμπος*, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.
- 40 *Α. Ξενοφάντος*, για τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αρ. 2,3,4 & 7 (Δ. Αβραάμ, Ξ. Λαζάρου, Λ. Χρυσόχογος & Α. Φυσεντζίδης, αντίστοιχα).

Μ. Σπανού - Αναστασίου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος αρ.6
(Χρ. Ταλιαδώρο).

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος αρ.8.

5

Καμιά εμφάνιση, για τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αρ. 1 & 5 (Α.
Γεωργίου, Μ. Αντωνίου, αντίστοιχα).

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Χωρίς
λεπτομερή αναφορά στην προϊστορία της απόφασης που
προσβάλλεται με τις τρεις συνεκδικαζόμενες προσφυγές, θα
είναι δύσκολο να προσδιοριστούν επακριβώς τα επίδικα
θέματα και ακόμα δυσκολότερο, να γίνει κατανοητό το απο-
τέλεσμα στο οποίο καταλήγουμε. Γι' αυτό θα ξεκινήσουμε
από την αρχή.

10

15

Στις 23 Απριλίου 1982, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας
πλήρωσε οκτώ θέσεις και διόρισε τα οκτώ ενδιαφερόμενα μέρη
στην Προσφυγή Αρ. 780/86 στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού
Δημόσιας Διοίκησης. Η απόφαση είχε προσβληθεί με τις
Προσφυγές Αρ. 315/82, 325/82, 330/82, 334/82 και 338/82 στις
οποίες ζητήθηκε η ακύρωση των διορισμών για τυπικούς και
ουσιαστικούς λόγους. Ο Έντιμος Δικαστής κ. Δ. Δημητριάδης, ο
οποίος επελήφθη των προσφυγών ακύρωσε την απόφαση της
23/4/82 (*Markides and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1699)
για ένα και μοναδικό λόγο, συγκεκριμένα, την ασάφεια ή αμφι-
βολία ως προς τη σύνθεση της Ε.Δ.Υ. κατά την ημέρα λήψης της
απόφασης στις 23.4.82. Τα πρακτικά δεν καταδείκνυαν με βεβαι-
ότητα κατά πόσο και τα πέντε μέλη της Ε.Δ.Υ. που συμμετείχαν
στην αξιολόγηση των υποψηφίων μετείχαν και στη λήψη της
τελικής απόφασης. Το Δικαστήριο, αφού επεσήμανε το καθήκον
των συλλογικών οργάνων να τηρούν ακριβή πρακτικά προς εξα-
σφάλιση της χρηστής διοίκησης, κατέληξε:-

20

25

30

“In the present case the minutes of the Commission should have
described correctly the members of the Commission who had
attended and were present at the relevant meeting and what they
had decided. In the absence of any such record, I cannot
speculate myself as to what had taken place and, therefore, I
treat the way in which such minutes were kept as defective and
as being contrary to the rules of proper administration.”

35

40

Το Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με καμιά άλλη πτυχή της υπόθεσης ούτε εξέτασε τους ισχυρισμούς των αιτητών για πλημμελή άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Ε.Δ.Υ.

- 5 Η έρευνα η οποία έγινε από την Ε.Δ.Υ. μετά την ακυρωτική απόφαση απεκάλυψε ότι η αβεβαιότητα που προέκυψε ως προς την σύνθεση της Επιτροπής στις 23/4/82. οφειλόταν σε λάθος που έγινε στην ετοιμασία των πρακτικών. Ενώ μετείχαν στη λήψη της απόφασης και τα πέντε μέλη της Επιτροπής, το γεγονός αυτό δεν φαινόταν καθαρά στα πρακτικά, τουναντίον, το πρακτικό που είχε παρουσιαστεί στο Δικαστήριο, έδειχνε την Επιτροπή με αλλοιωμένη σύνθεση. Μετά τη διαπίστωση αυτή 10 ζητήθηκε η γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας ως προς τον τρόπο και το πλαίσιο επανεξέτασης της απόφασης η οποία είχε ακυρωθεί. Στο μεταξύ, στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε 15 μεταξύ 23/4/82 και της έκδοσης της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 30/4/86, άλλαξε η σύνθεση της Ε.Δ.Υ. με την αντικατάσταση δύο από τα πέντε μέλη της Επιτροπής. Η γνώμη της Γενικής Εισαγγελίας ζητήθηκε ιδιαίτερα, αναφορικά 20 με δύο σημεία -

(1) Ποιά έπρεπε να ήταν η σύνθεση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας κατά την επανεξέταση και,

- 25 (2) το πλαίσιο της επανεξέτασης.

Για τη Γενική Εισαγγελία γνωμάτευσε ο κ. Λ. Λουκαΐδης, Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας. Με τις δύο γνωματεύσεις του - 10/10/86 και 4/11/86 - ο κ. Λουκαΐδης, αφού έκαμε τη διαπίστωση ότι η απόφαση της 23/4/82 ακυρώθηκε από το 30 Δικαστήριο για παράλειψη τήρησης ουσιώδους τύπου, συμβούλευσε την Ε.Δ.Υ.

- (α) να επιληφθεί του θέματος εκ νέου με τριμελή σύνθεση, 35 αποτελούμενη από τα τρία από τα πέντε μέλη της Επιτροπής που είχαν πάρει την πρώτη απόφαση, και,
- (β) να επαναλάβει την απόφαση της 23/4/82. στηριζόμενη στα δεδομένα του χρόνου εκείνου χωρίς νέα αξιολόγηση των υποψηφίων. 40

Τα δεδομένα εκείνα περιελάμβαναν, εκτός από τα υπηρεσιακά

στοιχεία και τις εντυπώσεις που συναποκόμισαν τα μέλη από τις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων (βλέπε Απόφαση 23/4/82, Παράρτημα 3ο στην αγόρευση του κ. Κ. Ταλαρίδη, δικηγόρου του Ε/Μ/ Κ. Τριανταφυλλίδη στην Υπόθεση 780/86).

5

Καθοδηγούμενη από τη γνωμάτευση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα και κατευθυνόμενη από αυτή, η Ε.Δ.Υ με τριμελή σύνθεση, αφού μερίμνησε για τη διόρθωση του πρακτικού της 23/4/82, επανεξέτασε την πλήρωση των θέσεων και επαναβεβαίωσε τα πορίσματα στα οποία είχε καταλήξει στις 23/4/82. Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι, αφού επανεξέτασε τα στοιχεία που είχε ενώπιον της η Επιτροπή στις 23/4/82 κατέληξε στην ίδια απόφαση την οποία κατακολουθίαν επαναβεβαίωσε.

10

15

Το αντικείμενο και των τριών προσφυγών είναι η εγκυρότητα της νέας απόφασης της Επιτροπής που λήφθηκε στις 10/11/86. Όπως έχει αναφερθεί, στην Προσφυγή 780/86 προσβάλλεται ο διορισμός και των οκτώ ενδιαφερόμενων μερών, ενώ στις άλλες δύο ο διορισμός μερικών από αυτά, συγκεκριμένα, στην Προσφυγή 66/87 έξι ενδιαφερόμενα μέρη (Α. Γεωργίου, Μ. Αντωνίου, Α. Φυσεντζίδης, Ξ. Λαζάρου, Χρ. Ταλιαδώρος και Κ. Τριανταφυλλίδης, Δ. Αβραάμ, Ξ. Λαζάρου και Λ. Χρυσόχογς).

20

25

Οι λόγοι για τους οποίους επιδιώκεται η ακύρωση της απόφασης μπορεί να συνοψιστούν ως εξής:-

- (α) Παράλειψη ουσιαστικής επανεξέτασης της πλήρωσης των οκτώ κενών θέσεων μετά την ακύρωση της απόφασης της 23/4/82.
- (β) Κακή ή πλημμελής σύνθεση της Επιτροπής κατά την επανεξέταση.
- (γ) Κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας που προκύπτει από το διορισμό δυο μη προσοντούχων υποψηφίων, δηλαδή των Α. Φυσεντζίδη και Κ. Τριανταφυλλίδη.
- (δ) Πλημμελής άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. που πηγάζει από την παραγνώριση της υπέρτε-

30

35

40

ρης αξίας των αιτητών σε σύγκριση με τους ενδιαφερομένους και

- 5 (ε) παράλειψη πλήρωσης δύο κενών θέσεων πρόσθετα προς τις οκτώ, που συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας.

10 Το τελευταίο θέμα δε θα μας απασχολήσει δεδομένου ότι κατά το χρόνο της επανεξέτασης το αίτημα για την πλήρωση των πρόσθετων δύο θέσεων είχε αποσυρθεί και επομένως οι μόνες

15 Το πρώτο θέμα που πρέπει κατά λογική ακολουθία να εξετάσουμε είναι οι συνέπειες της δικαστικής ακύρωσης της απόφασης της 23/4/82.

20 Το αναντίλεκτο συμπέρασμα είναι ότι ακυρώθηκε η απόφαση στο σύνολο της χωρίς καμιά επιφύλαξη. Η διαπίστωση του κ. Λουκαΐδη ότι η απόφαση ακυρώθηκε λόγω παράλειψης τήρησης ουσιώδους τύπου, είναι εσφαλμένη. Επειδή υπήρχε αμφιβολία ως προς τη σύνθεση του σώματος που έλαβε την απόφαση, η απόφαση ακυρώθηκε στο σύνολο της, βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος, καθιστώντας επιτακτική -

25 (ι) την εξαφάνιση της πράξης που είχε ακυρωθεί και των αποτελεσμάτων της και

30 (ιι) την επανεξέταση του θέματος χωρίς καμιά αναφορά ή προδέσμευση από την προηγούμενη απόφαση του αρμοδίου διοικητικού οργάνου.

35 Με επιστολή της Ε.Δ.Υ. προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, γνωστοποιήθηκε η ακύρωση της απόφασης και εξαφανίστηκαν τα αποτελέσματα της με την επαναφορά των ενδιαφερομένων στην προγενέστερη τους θέση. Παρέλειψε όμως η Ε.Δ.Υ. να επανεξετάσει εξυπαρχής την πλήρωση των οκτώ κενών θέσεων, όπως επέβαλλαν οι αρχές του διοικητικού δικαίου. Καμιά πτυχή της απόφασης της Ε.Δ.Υ. της 23/4/82 δεν είχε αποφασιστεί με τρόπο δεσμευτικό από το Δικαστήριο, ούτε οποιαδήποτε πτυχή της απόφασης αποτέλεσε δεδικασμένο. Κάτω από 40 ποιές προϋποθέσεις απόφαση ακυρωτικού δικαστηρίου μπορεί να δημιουργήσει δεδικασμένο, εξετάστηκε και αναλύθηκε στην υπόθεση *Pieris v. Republic*. (1983) 3 C.L.R. 1054. Βλέπε επίσης

τις υποθέσεις *Tornaris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1292, και *Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391. Το πλαίσιο των εξουσιών της Ε.Δ.Υ. στο στάδιο της επανεξέτασης, σε συνάρτηση με τα στοιχεία τα οποία μπορεί νόμιμα να λάβει υπόψη της, εξετάστηκαν από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163. Το πιο κάτω απόσπασμα προσδιορίζει τα καθήκοντα της Επιτροπής στο στάδιο της επανεξέτασης:

“With the annulment of the first decision, not only the decision itself but the reasons founding it were swept aside. This is necessarily the result of a decision of a Court of competent jurisdiction annulling an administrative act. Where a decision is declared wholly invalid under Article 146.4(b), the decision, as well as the premises upon which it is based, disappear. Thereupon the administration comes under a duty to restore the status quo ante and examine the matter afresh by reference to the factual and legal background prevailing prior to the decision. Every authority is under a duty, in accordance with Article 146.5 to heed and give effect to the decision by erasing every aspect of the impugned act”.

Στην ίδια απόφαση υποδεικνύεται ότι τα γεγονότα που λαμβάνονται υπόψη στο στάδιο της επανεξέτασης είναι τα γεγονότα που συνθέτουν τα στοιχεία των υποψηφίων όπως περιέχονται στους φακέλους τους. Η αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή, είτε στο πλαίσιο της συνέντευξης ή σε οποιοδήποτε άλλο σημείο, δεν αποτελεί μέρος του πραγματικού καθεστώτος που λαμβάνεται υπόψη στην επανεξέταση, αλλά μέρος της κρίσης της Επιτροπής η οποία εξαφανίζεται με την ακύρωση. Την ίδια θέση επαναβεβαίωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στην πρόσφατη απόφαση της στην υπόθεση *Costas Paschalis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1897. Η ίδια προσέγγιση υιοθετείται από την Ολομέλεια και στην υπόθεση *Haris v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 147.

Προκύπτει αβίαστα ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να επανεξετάσει την πλήρωση των οκτώ κενών θέσεων με βάση το πραγματικό καθεστώς, και υπερέβη και καταχράστηκε τις εξουσίες της επαναβεβαιώνοντας την ακυρωθείσα πράξη. Στην πραγματικότητα παρέλειψε να ασκήσει εκ νέου τη διακριτική της εξουσία και να αποφασίσει πρωτογενώς το επίδικο θέμα, δηλαδή την καταλλη-

λόγητα των υποψηφίων για διορισμό. Καθοδηγούμενη ομολογουμένως η Ε.Δ.Υ. από τη γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας, άσκησε τις εξουσίες της δέσμα, ενώ είχε υποχρέωση να προβεί στις επιλογές της χωρίς καμιά προδέσμευση.

5

Η απόφαση όμως της Επιτροπής είναι πλημμελής και υποκείμενη σε ακύρωση για ένα ακόμη σημαντικότερο λόγο που αφορά τη σύνθεση της. Το άρθρο 125 του Συντάγματος και ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν.33/67) ορίζουν ότι διορισμοί και προαγωγές στη δημόσια Υπηρεσία διενεργούνται από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Η Ε.Δ.Υ. είναι συλλογικό όργανο το οποίο απαρτίζεται από το σύνολο των μελών της εκτός όπου συντρέχει αποχρών λόγος που να δικαιολογεί τη μη συμμετοχή ή εξαίρεση οποιουδήποτε από τα μέλη της. Ενεργώντας υπό το κράτος νομικής πλάνης ως προς τη σύνθεση του σώματος, μόνο τρία από τα πέντε μέλη της Επιτροπής συμμετείχαν στη λήψη της επίδικης απόφασης. Οι λόγοι για τους οποίους δεν επελήφθη της επανεξέτασης η Ολομέλεια της Επιτροπής ήταν νομικά εσφαλμένοι, τόσο ως θέμα αρχής αλλά και με βάση τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αλλαγές στη σύνθεση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας δε δικαιολογούν αλλοίωση της σύνθεσης του σώματος κατά την επανεξέταση απόφασης που έχει ακυρωθεί. Το θέμα αυτό αποφασίστηκε κατά τρόπο καθοριστικό στην απόφαση της Ολομέλειας **Georghios Mytides v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 737. Βλέπε επίσης **Costas Paschalis v. Republic**, ανωτέρω.

10

15

20

25

30

35

40

Διαφορετική είναι η περίπτωση όπου η περαιτέρω συμμετοχή μέλους διοικητικού οργάνου διακόπτεται για αποχρώντα λόγο. Σε εκείνη την περίπτωση είναι επιτρεπτό για τα υπόλοιπα μέλη του συλλογικού σώματος να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν το έργο τους. Βλέπε **Vivardi v. The Vines Products Council** (1969) 3 C.L.R. 486, 489-491.

Καταλήγουμε ότι - (α) η σύνθεση της Επιτροπής ήταν κακή και (β) παρέλειψε να εξετάσει το θέμα εξυπαρχής, όπως η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση. Το αναπόφευκτο συμπέρασμα είναι ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί. Λαμβάνοντας όμως υπόψη το ιστορικό της πλήρωσης των οκτώ θέσεων και ότι επιλαμβανόμεθα του θέματος πρωτόδικα, θεωρώ αναγκαίο να εξετάσω και τους άλλους ουσιαστικούς λόγους για τους οποίους

επιδιώκεται η ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Τα προσόντα των ενδιαφερόμενων μερών Α. Στ. Φυσεντζίδα και Κ. Τριανταφυλλίδη:

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί πανεπιστημιακό δίπλωμα ή ισοδύναμο τίτλο σε κατάλληλο θέμα (Διοίκηση Προσωπικού, Δημόσια Διοίκηση, Διοίκηση Επιχειρήσεων, Νομικά, Οικονομικές, Κοινωνικές ή Πολιτικές Επιστήμες κ.λ.π., η μέλος ανεγνωρισμένου σώματος επαγγελματιών λογιστών), επιπλέον, οκταετή διοικητική πείρα, κατά προτίμηση στο δημόσιο τομέα. Ο Κ. Τριανταφυλλίδης είχε την απαιτούμενη πείρα στον ιδιωτικό τομέα και δίπλωμα πανεπιστημίου. Το θέμα που εγείρεται είναι αν το δίπλωμά του (Β.Α) που, όπως διευκρινίζει σημείωση στον προσωπικό του φάκελο ήταν “Language on Political Science” αποτελούσε δίπλωμα σε κατάλληλο θέμα. Η απάντηση είναι ότι, ενόψει της απόφασης της πλειοψηφίας της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic of Cyprus v. Charalambos Christodoulides and Others* (1988) 3 C.L.R. 1910, ήταν λογικά εφικτό για την Ε.Δ.Υ. να καταλήξει στα πλαίσια των ερμηνευτικών της αρμοδιοτήτων ότι το δίπλωμα του ήταν μεταξύ εκείνων που προβλεπόταν από το σχέδιο. (Το γεγονός ότι στην Έφεση Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας Αρ. 773 είχα καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα και είχα διαφωνήσει με την πλειοψηφία, δε μειώνει τη δεσμευτικότητα της απόφασης της πλειοψηφίας). Συνεπώς ήταν λογικά δυνατό για την Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο ενδιαφερόμενος Τριανταφυλλίδης είχε τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Φυσεντζίδα δεν έχει πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο. Οι διεκδικήσεις του για διορισμό βασίστηκαν στη σημείωση του σχεδίου υπηρεσίας που προβλέπει διαζευκτικά προσόντα για διορισμό, συγκεκριμένα, δεκαετή τουλάχιστο διοικητική πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό/Τμήμα Προσωπικού, Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού:

“Δια την πλήρωση των κενών θέσεων αι οποίαι υφίστανται κατά την ημερομηνίαν εγκρίσεως των παρόντων σχεδίων υπηρεσίας, δύνανται να ληφθούν υπόψιν και υποψήφιοι οι οποίοι δεν κατέχουν τα εις το (1) (α) απαιτούμενα προσόντα

5 αλλ'έχουν δεκαετή τουλάχιστον διοικητικήν πείραν εις Γενικόν Διοικητικόν Προσωπικόν / Τμήμα Προσωπικού / Υπηρεσίαν Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού, περιλαμβανομένης επαρκώς και ευδοκίμου υπηρεσίας επί θεμάτων διοικήσεως προσωπικού/οργανώσεως/διαρθρώσεως”.

10 Έχοντας υπόψη την πείρα του στους διάφορους τομείς της Υπηρεσίας που εξειδικεύονται στον προσωπικό του φάκελο, ήταν εύλογο για την Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είχε την απαιτούμενη πείρα και επομένως καλύπτεται από τη διαζευκτική πρόνοια του σχεδίου υπηρεσίας.

15 Παραμένει να αποφασίσουμε κατά πόσο συνεχτιμώντας την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων, η εκλογή των ενδιαφερόμενων ήταν εύλογη. Η απάντηση είναι καταφατική.

20 Η επίδοση των επτά ενδιαφερόμενων μερών που ήταν στη Δημόσια Υπηρεσία, δηλαδή ο Α. Γεωργίου, ο Δ. Αβραάμ, ο Ξ. Λαζάρου, ο Λ. Χρυσόγος, ο Μ. Αντωνίου, ο Χρ. Ταλιαδώρος και ο Α. Φυσεντζίδης (σειρά με την οποία αναφέρονται οι ενδιαφερόμενοι στην προσφυγή 780/86) όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν “Εξαιρετή”. Με την εξαίρεση της βαθμολογίας του Λ. Χρυσόγου για το έτος 1979 που βαθμολογήθηκε “Λίαν Καλός” η γενική βαθμολογία των ενδιαφερόμενων μερών για όλα τα έτη και για τον κ. Χρυσόγο για τα υπόλοιπα έτη, ήταν ομοιόμορφα “Εξαιρετή”. “Εξαιρετή” ήταν επίσης και η γενική εικόνα των υπηρεσιών των αιτητών Μ. Ζαλίτη και Κ. Μαζορίδη. Η εικόνα για τον αιτητή Α. Πολυβίου, 30 όπως διαφαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν υποδεέστερη από εκείνη των ενδιαφερόμενων μερών. Συνεχτιμώντας το σύνολο των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων μεταξύ των οποίων η Ε.Δ.Υ. είχε να επιλέξει και με κριτήρια την αξία, προσόντα και αρχαιότητα, η επιλογή όλων των ενδιαφερομένων μερών ήταν λογικά εφικτή. Επίσης λογικά εφικτή 35 ήταν και η επιλογή του κ. Τριανταφυλλίδη. Επομένως, αν δεν επρόκειτο για την πλημμελή σύνθεση της Επιτροπής και την παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να επανεξετάσει το θέμα μέσα στα σωστά πλαίσια, όπως έχει ενωρίτερα διαπιστωθεί, δε θα υπήρχε βάσιμος λόγος για παρέμβαση στην πράξη διορισμού των ενδιαφερομένων.

40

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολο της βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 5